

Doktor Prong vzdelával goblinov s veľkým nadšením, ako obvykle ho však ani tentoraz nikto nepočúval. Všetci sa ponáhľali na juh, mrak oblačných panien sa im hojdal nad hlavami a Henwyn kráčal na čele po boku princa Rinda, lebo mal pocit, že teraz, keď tu už nie je princezná Ned, je za Štiepenisko zodpovedný. A ak to bude možné, chcel by zabrániť tomu, aby si návštevníci o nich spravili kvôli goblinom zlú mienku.

Neďaleko na kraji lesa, ktorý pokrýval celú južnú časť Štiepeniska, stretli Zéwu. Táto mladá žena z Pyžomu prišla do Štiepeniska vlani v lete, aby sa zbavila svojho prekliatia, a už tu zostala. Čiastočne preto, že na cestovanie už bolo príliš chladno, a tiež preto, že jej stará pevnosť a bytosti, ktoré v nej žili, prirástli k srdcu. Teraz to však nevyzeralo, že procesiu víta s radosťou. Práve stopovala jeleňa a goblini vykrikovali a dupali tak hlučne, že jej ho vyplašili. Zostala stáť na mieste, kde sa cesta vnárala do lesa, oprela sa o oštep a čakala. „Čo sa deje?“ skríkla. „Nieкто na nás zaútočil?“

„Nie, len ideme privítať návštevníkov,“ odpovedal jej Henwyn, „pod s nami!“

A tak šla. Princ Rind sa jej ani trocha nepáčil, ale na ostatných nových hostí bola rovnako zvedavá ako všetci. *Je veľmi pyšný a príliš sebavedomý*, preletelo jej hlavou. Kedysi bola taká aj ona: jej otcom bol Ushagi, kráľ Zeme vysokej trávy na západ od Leopardej hory. Zmenila ju kliatba

a po dlhom trápení nasledovalo vyslobodenie. Ona bola presvedčená, že sa z nej stal lepší človek. A tak dúfala, že i toto namyslené princiatko nájde v Štiepenisku to, čo hľadá, a zmení ho to k lepšiemu.

Kráčali, dupali a miestami pobehli po dlhom schodisku, ktoré viedlo k rieke Slybe, a keď došli až dolu, veľmi opatrne prešli cez most. Tentoraz však nemuseli mať strach – trol, ktorý pod mostom býval, bol práve o kus vyššie po prúde so svojimi novými priateľmi. Ukazoval mestským trolom Vzdyčačovi, Ferbelovi a Kenovi, ako majú správni trolovia loviť v divočine. A jeho noví priatelia ho beztak presvedčili, aby už prestal útočiť na všetkých ľudí, ktorí vstúpia na jeho most.

Henwyn s Rindom sa práve vydriapali po schodisku nahor na druhej strane rieky. Čakali na ostatných, keď vtom začuli vysoké jasné trúbenie a Henwyn zazrel medzi stromami pred sebou pestrofarebné šaty počestných a lesklé postroje ich koní. Predpokladal, že budú čakať pri Južnej bráne, lenže goblini, ktorí tam boli na stráži, zrejme zase zaspali alebo ako zvyčajne opustili stanovisko a odišli loviť králiky. A tak Páni oviec bez zábran prešli rovno dovnútra a pokračovali do centra Štiepeniska po hlavnej ceste, drzo ako opice.

Keď však pred sebou zbadali hordu hmýriacich sa goblinov, odvaha bola odrazu preč. Tí dvaja, ktorí sedeli na koňoch, na mieste zastavili a vytasili meče, a bacuľatá

